

Mooie ouwe tent met een al even mooie cultuurgeschiedenis

JOS KESSELS

Ik houd van ouwe troep. Misschien komt het wel omdat ik er tussen opgegroeid ben. Met ouwe troep bedoel ik hier ditmaal de woonomgeving. Wij woonden in ons dorp tegenover een klooster, met een vrouwengezicht in elk raam, om Bob Dylan te citeren.

Alleen bedoelde Dylan minder godsvruchtige vrouwen, want wij woonden tegenover een vroom nonnenklooster. Een hemels- breed gebouw, dat ons hele uitzicht vulde. Dat klooster is afgebroken en op die plek staan nu een verzorgingstehuis en mini-villa's, foeilelijk, zoals je al een halve eeuw van nieuwbouw kunt verwachten, eenheidsworst van bleke worst. Ook elders in de dorpskern woedde de vooruitgang, maar gelukkig bleef de oude kroeg uit de zeventiende eeuw van de gezusters Siem naast de kerk bewaard. Die drie zussen gingen ook eeuwen terug. Toen eentje de stoute schoentjes aantrok en ging fietsen, keerde ze even later vol ongeloof terug: ze wist niet wat ze had gezien, er was een grote nieuwe wijk bij gekomen. Die wijk bestond toen al vijftien (!) jaar. Kom nu nog maar eens om zulke onverwoestbare anekdotes.

Deze warme nostalgie laaide weer op na verhalen in onze krant over de dreigende afbraak van Hotel Vangaelen in Heeze. Ik ken dat gebouw van enkele recepties en jubilea. Mooie ouwe tent met een al even mooie cultuurgeschiedenis, want er verbleven een eeuw geleden heel wat onbedorven kunstenaars, die de bossen van Heeze opzochten en betaalden met schilderijen, zoals kunst ook betaalmiddel was in een bekend hotel in Laren, vlakbij het Singer Museum. Daar zijn ze zo slim geweest de dorpskern zoveel mogelijk intact te laten, zodat je ook een museaal buiten hebt. Die allure heeft het centrum van Heeze niet, maar dat wil niet zeggen dat wat je wél hebt aan karakteristieke historische schoonheid zomaar plat moet gooien.

Sloop is de enige optie, schreeuwt de projectontwikkelaar alvast de eerste pannen van het oude dak, en voegt eraan toe dat Heeze er iets veel beters voor terugkrijgt. Welnu, over smaak valt niet te twisten, maar wel over die hondslelijke, inwisselbare hoge blokkendoos die hij voor ogen heeft. Dorpskapotmakerij.
